

Besvarelse af spørgsmål af betydning for vurdering af afgørelse

Fundet det beklageligt, at formanden for Det Sociale Ankenævn for Århus Amt havde afvist at give en besvarelse af et spørgsmål (om betydningen af en udsendt vejledning fra Socialministeriet), der var af væsentlig betydning for vurderingen af rigtigheden af ankenævnets afgørelse.

FOB nr. 88.187

(J. nr. 1988-178-054).

En forening klagede over, dels at formanden for Det Sociale Ankenævn for Århus Amt i skrivelse af 12. januar 1988 havde afvist at uddybe begrundelsen for ankenævnets afgørelse ved at besvare et spørgsmål, som foreningen havde rejst; et spørgsmål, der var af væsentlig betydning for vurderingen af ankenævnets afgørelse, jf. nærmere nedenfor, dels den form, hvori brevet var affattet.

Det fremgik af de foreliggende oplysninger, at Det Sociale Ankenævn for Århus Amt den 24. juni 1987 tiltrådte et afslag fra Social- og Sundhedsforvaltningen i Århus Kommune på en ansøgning fra A om kompensation for tabt arbejdsfortjeneste efter bistandslovens § 48, stk. 1, i forbindelse med hans ægtefælles deltagelse i et kursus om døves tegnsprog III, arrangeret af Voksenpædagogisk Center, Århus Amt. Årsagen til ansøgningen var, at datteren var næsten totalt døv.

I skrivelse af 20. august 1987 anmodede foreningen ankenævnet om at revurdere sagen. Foreningen henviste til, at den fortolkning af bistandslovens § 48, stk. 1, som ankenævnet havde anlagt, efter foreningens opfattelse ikke var i overensstemmelse med praksis, og foreningen henviste herved til kap. 2, pkt. 20, i Socialministeriets vejledning af 3. juli 1987 om hjælp efter bistandslovens § 48.

I skrivelse af 16. december 1987 afviste ankenævnet at genoptage behandlingen af sagen. Som begrundelse for afvisningen henviste nævnet bl.a. til, at nævnet havde truffet sin afgørelse »ud fra de på ansøgningstidspunktet gældende regler og praksis, og nævnet er yderligere af den

opfattelse, at ændringer i vejledninger og praksis, som tidsmæssigt ligger efter ansøgningstidspunktet, ikke kan tillægges tilbagevirkende kraft«.

I skrivelse af 21. december 1987 til Det sociale Ankenævn knyttede foreningen bemærkninger til det lige citerede. Foreningen gjorde gældende, at det anførte måtte bero på en misforståelse af Socialministeriets vejledning, som foreningen opfattede som en kodifikation af flere års gældende praksis. Foreningen forstod det, nævnet havde anført, således, at der skulle være indtrådt en ny retstilstand pr. 1. juli 1987 ved vejledningens udsendelse. Foreningen anmodede nævnet om at tilkendegive sin opfattelse af det anførte.

I skrivelse af 12. januar 1988 til foreningen anførte formanden for Det Sociale Ankenævn for Århus Amt følgende:

»Idet ankeafdelingen henviser til Deres skrivelse af 21. december 1987, skal det meddeles, at Det Sociale Ankenævn kun behandler konkrete sager og ikke foretager responderende virksomhed.«

I en udtalelse af 24. februar 1988 til mig anførte Det Sociale Ankenævn for Århus Amt bl.a. følgende:

» ...

Det er ankenævnets opfattelse, at nævnet ved sin afgørelse, meddelt (foreningen) ved brev af 16. december 1987 har tilkendegivet, at nævnet ved sin afgørelse har anvendt de på ansøgningstidspunktet gældende regler og den praksis, som har foreligget på daværende tidspunkt. Vedr. nærmere uddybning af dette skal ankenævnet henvise til vedlagte kopi af ankenævnets bemærkninger af 24.02.88 til Den Sociale Ankestyrelse. (En udtalelse, som ankenævnet afgav i anledning af foreningens klage til Den Sociale Ankestyrelse; min bemærkning).

Ankenævnet skal beklage, at skrivelse af 12.01.88 er formuleret som en afvisning af at uddybe begrundelsen for ankenævnets afgørelse, og ankenævnet skal endvidere beklage, hvis brevet opfattes stødende, hvilket ikke har været intentionen.«

Den Sociale Ankestyrelse gav senere i en skrivelse af 19. juli 1988 til A foreningen medhold i, at reglerne i Socialministeriets ovenfor omtalte vejledning måtte anses for at være udtryk for praksis på området, således at det var uden afgørende betydning, hvornår vejledningen var udsendt. An-

kestyrelsen fandt, at den ansøgte hjælp burde bevilges efter bistandslovens § 48, stk. 1, og ændrede således ankenævnets afgørelse.

Jeg udtalte følgende i en skrivelse til foreningen:

»Det spørgsmål, som foreningen rejste i skrivelsen af 21. december 1987 (om ankenævnets forståelse af Socialministeriets nævnte vejledning) var af væsentlig betydning bl.a. for vurderingen af, om foreningen skulle søge sagen indbragt for Den Sociale Ankestyrelse.

Jeg må finde det beklageligt, at formanden for Det Sociale Ankenævn i skrivelsen af 12. januar 1988 ikke gav foreningen en egentlig besvarelse under henvisning til, at ankenævnet kun behandler konkrete sager og ikke foretager responderende virksomhed. Jeg henviser herved til, at det rejste spørgsmål om betydningen af Socialministeriets vejledning har nøje sammenhæng med den konkrete sag, og til, at de synspunkter, som foreningen gjorde gældende, var relevante (og - som det senere har vist sig - udslagsgivende for sagens udfald).

Jeg har gjort formanden for ankenævnet bekendt med min opfattelse.«